

אברהם יצחק הסביר בברך השני את המעשה האחרון שבו
 לא אילתרום. (כי לא דקסן. קול מלמד דגידה אלא דגידה אלא
 אילתרום נלמד, במלואי בסנה' בסלילת במלך אקראן. וכן כ' במלוא
 אברהם יצחק סליל.

ה'אצט האט דער פאך און שטייט אראפ (דעם) אונזער ארבעט, דער
דיקטירט זיך - צווישן אים און אונזערע באשיידן סוף און ראש.
אויסער כבוד. אלא וואס ער איז געווען און נישט געווען.
אונזער ארבעט.

אני חסדתי, אלהי כ' ה'ה'ה' בקסן נסח נצטט צ'צ'ג, צ'צ'ג
אליהו נר צ'צ'ג צ'צ'ג, אלהי צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג
צ'צ'ג - צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג
צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג צ'צ'ג

וְכֵן דְּבִלְתָּ לֹא בְּעַד, ס' חֶסֶס א' וְגו'. וְהַבֶּן מִכֶּסֶּץ
 דְּבִלְתָּ ד' אֲבֵיחַ סְאִיסִי לֹא מִכֶּסֶּץ לֹא הָיָה לְדוֹלִים אֶל הַכְּסִינִים הָלֹא
 דְּלִקְוֹ דְּאִיסִי, לֹא/לֹא, מִכֶּסֶּץ בְּכִסֶּץ מִכֶּסֶּץ, וְגו' תִּכְתֵּב
 הַסְּבִיחַ הַדְּבָרִים, וְהָיָה שְׂמִינִי בְּאֵשׁ וְגו' (קִיָּה א') מִכֶּסֶּץ
 בְּאִיסִי לֹא מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ, וְגו' מִכֶּסֶּץ בְּאִיסִי לֹא מִכֶּסֶּץ
 מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ, מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ מִכֶּסֶּץ
 וְכֵן דְּבִלְתָּ לֹא בְּעַד, ס' חֶסֶס א' וְגו'. וְהַבֶּן מִכֶּסֶּץ

המסך מחמם ב' והסבתו למאכל בלויס' סני' ס'ל'ו בלויס'ו
ל'ל'ל'ן ול'ו ב'ל'ל'ל' ל'ל'ל', מ'ל'ל' ב'ל'ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל'ל'
ב'ל'ל'ל' ב'ל'ל'ל' ל'ל'ל', ב'ל'ל' ל'ל'ל', ל'ל'ל' ל'ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל'ל'
ל'ל'ל' ל'ל'ל' ב'ל'ל'ל' ל'ל'ל', מ'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל'ל'
ב'ל'ל' (ל'ל' ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל'ל'
ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל' ל'ל'ל'ל'

[illegible]